

Útvonal : Vác-Nagykanizsa-Zágráb-Rijeka-Zadar-Split-Vác

Résztevők: Kalász Ákos, Nagy Tímea , Papp Tália, Csernák Anna, Gál Adrienn, Zách Erzsike, Bártfai Tamás, Székely Kristóf, Lorenz Péter, Hajdu Tamás, Hajdu András (Fernando), Zách László, Hujbert Flórián, Heiszig Benedek, Papp Gábor

2014.07.22 kedd _1. nap

Nagykanizsáig vonattal utaztunk. A vonatút elsöprő unalmát csak néhány sopánkodó öregasszony zavarta meg. Szemerklő esőben indultunk útnak, miután lekaptuk a trailerről a bringákat és röhögtünk egy sort a Székely fekvőbiciklis mutatványain. Nagykanizsát elhagyva, az 5. km után (ahol a Németh Anna a római túrán elesett) már is defektet kaptam (egy herendi porcelántányérszilánk volt a tettes). A letenyei határátkelés után már a szokásos horvát tehénszország fogadott. Az esőben tekerést csak néhány mackógatyás bolondokházából szökött bácsi vagy néni ismerkedési hajlama szakította meg. Átkeltünk a drávai duzzasztó gátján, itt a Dráva majdnem Balaton méretű. Timi (aki egyébként a vigalmon kiment bokája miatt a kisbuszban utazott egyelőre) "csodálatosan gazdag" némettudásával próbált egy plébánián szállást szerezni, de kiderült, hogy a pap vagy vakáción vagy a mütőben van. A következő (Novi Marof) templomnál emelt hangon dobtak ki a rendkívüli felebaráti szeretettel rendelkező papbácsik. 10 km tekerés után az első háznál befogadtak minket, itt a kertben sátorban aludtunk zuhogó esőben, néhány rohadt, ám mégis meglepően kemény alma a gerincünk alatt tette emlékezetessé az éjszakát.

07.23 szerda_2. nap

Reggel a napos elfelejtett előbb kelni, így a tea nyelvperzselő hőfokához méltón hozzájárult a nyelvünk ízlelőbimbóiban található fehérje koagulációjához. A helyi plébános, Iván, miután lemaradt a piarista biciklisták befogadásának megtisztelő és feledhetetlen élményéről- nekünk adta a halottasházban található összes üdítőt, felvásárolta számunkra a fél pékséget, majd két cigi között egy kávéval is megvendégtelt minket. Miután így az egyházközség háromhavi perselypénzét elittuk, nehézkesen útnak indultunk. A Székely egy emelkedőn lemaradt a fekvőjárgányával és mivel nem vette észre, hogy mi félreálltunk, legurult a lejtőn. A fekvőbicikli jelentősen gyorsabb a lejtőn és egyenesben is, így csak 40 km/órás és 20 perces hajsza után értük csak utol. A tanár úr jobb térdé (utóbb kiderült, éppen itt készült ki). Zágrábot elérve a villamossínek között haladtunk a belváros felé, Anna elesett, de semmi komoly. A gótikus katedrális szépsége mindenkit lenyűgözött (kivéve a Talit mert őt nem engedték be "kihívó" öltözéke miatt). A Székelyt itt is mindenki kiröhögte az egyébként tökkirály fekvőbringája miatt, ez úgy látszik, állandósul a túra alatt. A Szlovéniát idéző dombok között Timi activity nyelvtudásával összehaverkodott egy bácsival, aki falajánlott nekünk egy temető melletti mezőt sátorozásra. A templomkerti szovjet hangulatú guggolós toalettet elkerülendő inkább a kukoricást látogattuk. Néhány helyi iszogatós fiataalt, BMW-s vadászt, lánpanélküliautósfatolvajokat és bikanyakú rakétavetőstraktorosbácsit leszámítva nyugodt éjszakát töltöttünk a hullaház tornácán.

07. 24 csütörtök_3. nap

A harmadik nap első fontosabb állomása Karlovac volt, ez a város számunkra elsősorban az itt gyártott Karlovacko sör miatt érdekes, amelyet mindennapi következetességgel és nagy megelégedéssel fogyasztottunk. A Dinári-hegység vonulatai csak lassan vonultak el kerekeink alatt a behabzsolt tetemes mennyiségű görögdinnye ellenére is. Egy hegyi falucska méhegyibb temploma mellett hajtottuk álomra vagy inkább betonra a fejünket a Jóisten szabad ege alatt.

07. 24 péntek_4. nap

Gurulással és balesettel kezdtük a napot. A Kristóf a Timcsi bringájával vágott neki a hegyeknek, mondván, hogy a fekvő bicikli az emelkedőn előnytelen. Gurulás közben hirtelen fékezett és mivel az ő bicóján fordítva vannak felszerelve a fékkarok, túl erősen húzta be az első féket, abban a hitben, hogy az a hátsó...

Kicsúszott az első kerék és bukfacezés közben megsérült az orrán, a száján, az állán, a tenyerén és a könyökén, a hasán pedig kilyukadt a pólója a kavicsoktól. Így 2 napig buszban ülésre volt kárthatva. Timi ült fel helyette, elég erősnek érezve magát a tekerésre, azonban szegényt megtámadta 3 ez idáig ismeretlen eredetű és összetételű kutya. Az eset kisebb harapással és nagyobb ijedtséggel végződött. Esővel fűszerezett magashegyi környezetben tekertünk tovább, amíg fel nem értünk a flóraválasztó 886 m magas hegyre, ahonnan már a tenger is feltűnt. Az itt kezdődő hosszás gurulás során olyan gyorsaságra tettünk szert, hogy nem csak a sebességkorlátozást léptük át, de még fávalmepakolthatalmasfüstötéregelőzöldkártyávalbiztosfogynemrendelkezőteherautók megelőzésére is képesek bizonyultunk. A rijekai kikötő és a helyi rendkívül csinos lányok megbámulása után átkerekeztünk egy 1342 m (vagy nem ennyi, az Adri biztos jobban tudja) hosszú alagúton is, ahol egyesek csak a halálfélelem fenyegető árnya mellett tudtak átjutni. 130 km-nyi kimerítő bringázás után találtunk szállást egy Kacjak nevű here alakú kempingben, azonban az ott kalauzoló nem feltétlenül kedves nagydarab fiatalember biztosan nem rendelkezett ezzel a fontos függeléssel, már amennyire a hangszínéből sejteni lehetett. Itt egészen pontosan sok pénzért megengedte, hogy szabad ég alatt aludjunk a köveken, de a cuccainkat már magunk kellett behordani, mivel a kocsi nem jöhetett be, mivel ez további nagyon sok pénzbe került volna. A székelykáposzta konzerv émelyítően különleges ízét csak a tengerparti sörözés és a szlovén harmonikaszó tudta ellensúlyozni az éjszakában.

07. 25 szombat_5. nap

A 3.-at kivéve minden nap esett valamennyit az eső, ezen a napon azonban kivételes forróság uralkodott, így 40 km lenyomása után jól esett elmerülni végre az Adria hűs hullámaiban. Gyors nutellázás után folytattuk a kegyetlen tekerést a kegyetlenül gyönyörű tájakon, fel-le, néhol a 350 m-es magasságot is elérve, távol vagy éppen karnyújtásnyira a tengertől. Mindenhol csak szikla és éhség, de kárpótolt a gyönyörű panoráma, siettetek a vészterhesen közelgő villámokat szóró *cumulonimbus* viharfelhők. Végül is Fernandóék egy kiégett rom mellett döntöttek, itt kezdtük el főzni a paprikás krumplit, miután egy hölgy nem teljesen kifogástalan kedvességgel megállapította, hogy itt nem fogunk tüzet rakni mert ez nemzeti park. Valamikor fogadó lehetett az épület, a háborúban lebombázták, vagy csak kiégett. Alapos munkát végeztek, többet biztosan nem fog megtörténni. A kísérteteken kívül csak néhány keresztes pók meg mi töltöttük itt az éjszakát, miután a zuhogó esőben sörrel és egy vödör hasonló állagú pudinggal tettük próbára a bélrendszerünket. A sátram szellőzése finoman szólva nagyon ergya, így miután a beázást megelőzendő bezártuk a bejáratot, egy percen belül már kibírhatatlan meleg lett és olyan kevés oxigén volt bent, hogy csak csipesszel lehetett volna összeszedni. Életem kétségtelenül egyik legrosszabb éjszakáját virrasztottam át.

07. 26 vasárnap_6. nap

A reggelinél a tanár úr szerelés közben eltörte a nyeregtartó csavarját és így, pótcsavar nem lévén, a buszba ülődött (csak hogy legyen valami nyelvtani hiba is). Adri vette át a vezetést, amit igencsak odaadóan tudott is teljesíteni, kivéve akkor, ha az előzgetésével szórakoztattuk magunkat. Megint hegyi szakasz jött sok lejtővel, sokszor mély szakadékok peremén elégtelen szalagkorláttal díszíve kígyózó utakon. Szieszta halkrémmel és bűvárkodással, egy bordó, fehér tüskés tengeri sünt is felhoztunk. Ezután laposabb tengerparti szakasz

következett, itt Petivel és Tomival lánckerekeztünk elég erős tempót diktálva. Ekkor kezdtem érezni először a lábamat. Megint elkezdett esni az eső, és mindenütt csorgott rólunk a víz, de nagy élmény volt. Megszáradva és a következő falucskába érve több órát vártunk a papra, míg végül beköltöztünk egy kempingszerű és árú tengerparti kertbe, ahol az egy négyzetdeciméterre eső éti csigák száma 13,5 volt. Vacsorára a székelykáposzta konzervvel megegyező ízű, még Rómából megmaradt sólet konzerveket küldtük le több-kevesebb sikerrel, annak ellenére, hogy rossz ómenként az egyik konzerv még a bográcsban felrobbant mindenkit hányásszagú barna lével fecskendezve be. Este egy bárban lettünk szemtanúi a vízilabda EB csúfos elvesztésének, azonban eme sajnálatos esemény nem tudta elrontani az amúgy sem rossz kedvünket. Jóízút bivakoltunk a csigák között nem egészen két méterre a tengertől.

07.27 hétfő_7. nap

Mivel nem előző nap mentünk misére (nem volt esti mise itt) és nem is a következő napon, ezért ezen a napon mentünk misére. Kb. egy szót értettem meg a 20 percet meg sem haladó szertartásból, ez pedig így szól: amen.

Zadar felé egy jelentős darabon elhagytuk a tengert, a tanár úrnak sikerült megjavíttatni a nyeregcsavart, így újra az élre állt. Zadarban városnézés, csíkospólókeresés és parkbandöglés képezte a napi programot. Pirovacig egyhangú tekerés, csak egy fekete audit előző és veszettül dudáló busz hergelte a kedélyeket. Biciklizés közben az ember könnyen elbambul, elmerül a gondolataiban, ilyenkor előbb-utóbb mindig eljutok a kérdésekhez: *mi az élet értelme? Mi is Isten célja velünk? Mit ér a vagyon? Mi a szépség tulajdonképpen?* Érdemes ezeken elgondolkodni persze csak a pofára esés terhe mellett. Miután nem estünk pofára, gyorsan megfürödtünk egy sáros vizű strandon. Este kempingben szálltunk meg, néhány érett fügét is találtunk a Peti által preparált paradicsompürés milánói mellé. A szokásos tengerparti Karlovacko után szokásosan a szabad ég alatt kezdtük az éjszakát, azonban a szokásos sátorállításban végződött a dolog ugyanis éjjeli 3-kor szokásosan eleredt az eső.

07. 28 kedd_ 8. nap

Kitartó tekeréssel nagyobb távot tettünk meg elhaladva Sibenik mellett. Kiváló búvárkodó helyen sziesztáztunk, hemzsegték a tengeri sünek, de nem volt hiány halakban, tengeri uborkákban és csillagokban sem, sőt még polipot is láttunk. Mivel nem akartunk olyan - Kristóf szerint magánterületen - letáborozni, ahol retardált nőszemélyek mutattak be aberrált mutatványokat egy szerencsétlen lovon, kerestünk egy kempinget ahol a szokásos Karlovacko után szokáso... (lásd fentebb szó szerint).

07. 29 szerda_ 9. nap

Délelőtt Trogirt vettük szemügyre, a főbb látványosságokat a templom, Trau vára és a gyümölcs piac képezték. Szieszta után Split felé indultunk a tengerparton, majd Kastelában hosszas keresgélés, és kézzel-lábbal való kommunikáció után megtaláltuk az 1500 éves olajfát, amely most azonban majdnem kipusztult, ugyanis csak hosszas rábeszélésem mentettem meg a levizelődéstől. Némi láncszakadás után megérkeztünk Splitbe, ahol a magyar 20 forintos érmét a helyi régiségkereskedők 5kunáért (=200ft) árulják eredetihamisítvány ősmagyar szabvány kíséretében. A városi szaladgálás folytán keletkezett vizelési ingerünktől Flóriával egy kutyasétáltató parkban próbáltunk megszabadulni, azonban egy kissé talán ingerült bácsi tudomásunkra hozta, hogy ide csak a kutyák brunyálhatnak. Diocletianus helyes belvárosi kérésének megtekintése után a stobreci kemping felé vettük az irányt. A túra egyik fénypontja kétségtelenül az volt, amikor egy néni furcsa hangon (a Timcsi nevetésére hasonlít leginkább) kiröhögött minket és a láthatósági mellényeinket. A legtöbbet biztosan mi is ekkor nevtünk. A spliti felhozatalt látván a srácokkal majdnem a piroson is

átmentünk ámulatunkban, úgy tűnik, a mondás, miszerint a magyar lányok a legszebbek – egész Nagymagyarország területére kiterjeszhető.

A stobreci kempingben egy fia hely sem akadt, ami várható is volt lévén ez az egyetlen kemping a városban. Úgy döntöttünk, hogy nem akarjuk a strandon csövezve tölteni az éjszakát, így felpakolva a mikrobuszokat (időközben Tali apukája is megérkezett a trailerrel) hazafelé fordítottuk a kormányt. A haza utat csak Fernando által elütött kutya vére színesítette (legalább bosszút állt a Timin esett kutyaharapásért) és az az 5000 Ft-os helyszíni bírság, amit a mélyen tisztelt és szeretett rendőr bácsik szabtak ki ránk 5 km-el Vác előtt, mivel nem látszott a fekvőbicikli miatt a rendszám. Hála Istennek épségben hazaértünk! Mindenki gazdagodott valamivel: egy csodálatos élménnyel, egy új tapasztalattal, egy vicces anekdotával, egy különös alakú sörnyitóval vagy éppen egy új horzsolással, de legalább is egy bűdös zoknival.